

остающийся дома, на племя (*син.* завѣда). Добытче за завѣдѣ (домазлѣжкѣ). *Л. Д. 1873 р. 267. (Ср. подѣ сл. тамазлѣжкѣ).*

Домакинство *с. с.* хозяйство: Пиянство поврѣждава домакинство-то на гражданина. *Л. Д. 1869 р. 115.*

Домакинъ *с. м.* глава дома, хозяинъ. **Домакина** **Домакина**, хозяйка. Добрый кѣщникъ е и харенъ домакинъ. *Л. Д. 1871 р. 232.* А на сръщѣ идѣтъ домакини. *Р. 168.* Или ако ся пияше, то не трѣбва ли както домакинъ-тъ така и гостіе-то му да си имѣтъ прѣдъ очи Аритметикѣ-тъ?.. О домакини! За что ся не смыслите божемъ вые? *Л. Д. 1819 р. 124.*

Домакъ *м. св.* заманю. Котка-та като видѣла, че мышки-тъ не слѣзватъ вече долу, наумила си да ги домами. *Сб. 21.*

Домашаринъ *с. м.* домохозяинъ: Всички тыя училища трѣбва да имѣтъ освѣтъ обиталища за учителиты (ако не сѣ домашяре) и за странни дѣтца еще и пространнѣ градинѣ. *Л. Д. 1869 р. 192.*

Домашенъ *пр.* домашній. Домашна разсыпѣ. *Л. Д. 1869 р. 155.*

Домашность *с. ж.* домашній бытъ, домовитость. Петко слѣдъ много време не можеше да си дойди на домашность-та, която испървоу имаше съ пріятеля си. *Р. А. 157.*

Домѣръ *са м. св.* выйду, кончусь: Вино-то се довршило, Ракіа се е домерила. *В. 174.*

Домилѣ *м. св.* внушу сожаленіе къ себѣ. Тебѣ не бѣше мило за моя любовникъ да га ранишъ толкосъ злодѣйскы, а ты да ми домилешъ черна чюмо! *Х. I, 97.* **Домилѣ** *ми безл. м.* я тронуть, мнѣ жаль. На столѣра домилѣло, очи-ты му отъ радость ся свѣтнѣли. *Л. Д. 1873 р. 247.* Домилѣ му за Ментора (*Il se sentait attendri pour M.*) *T. 106.* Домилѣ ни за тебе (*Встужились мы по тебѣ*). *Р. 130.* Нему като му домилѣ за живота, даде си фермана, а цыганина на го не пуцаше, а искаше да го удави. *Ч. 248.* Какъвъ човѣкъ, бей, запалникътъ! ако не за плѣвникътъ, то баримъ какъ не му домилѣ за тѣзи добычета. *Зк. 191. (ср. досвидѣ ни).*

Домирѣсва *м. безл. да.* пахнетъ: Щомъ домирѣсваше на звѣроветъ тая масъ, бѣгаха та ся не виждаха прѣдъ очитѣ ни. *Х. II, 33.*

Домна *имя собственое царицы въ народномъ преданіи.* За котленскій входъ, кой поси имя отъ Турцы „Демиръ-кану боизи“, входъ на желѣзна врата, приказвѣтъ старцы, че нѣкоя си Домна, коя ешла отъ Цариградъ за Търново, проправила го е първый пѣтъ за да могатъ да минувѣтъ колія. Въ Котель ся пѣе слѣдная пѣснь Домни.